

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

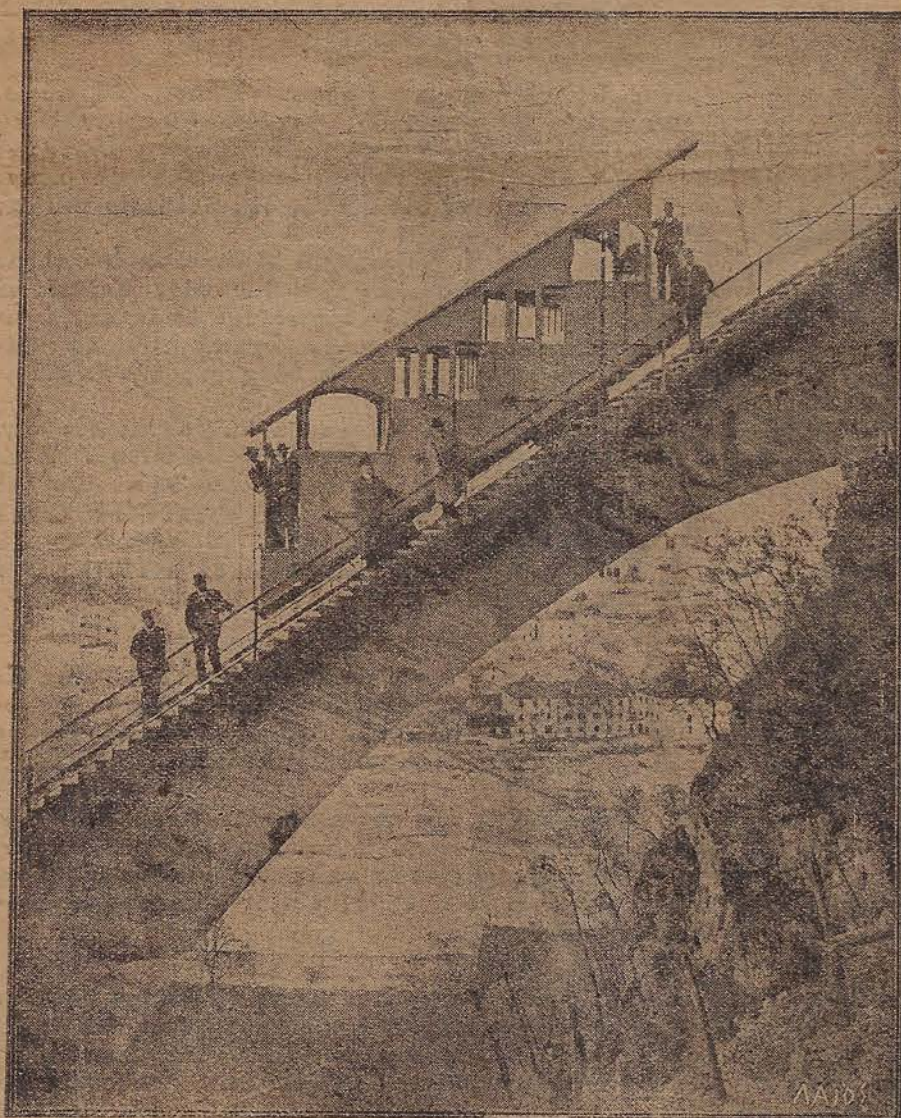
ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 286

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Α ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚ. ΜΕΘΟΡΙΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ"

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΞΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

Τράμ ηλεκτρικόν. τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς εὐφρευστάτην ἐφεύρεσιν, κατορθώνει ν' ἀνέρχεται εἰς τὰ πλέον τολμηρὰ ὄρη. Τὸ πρῶτον ἐτέθη εἰς χρῆσιν ἐν Γερμανίᾳ.

θερμὴς πρὸς συντήρησιν τοῦ ὁποῖου ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς πληρώνει 55 ἑκατ. μυρία φράγκα κατ' ἔτος.

γλυκισμάτων. Ἄλλ' ἤμεραν τινὰ περιπλανήσασθαι εἰς κάθισμα, ἐφοδῆθαι τῶσον, ὥστε ἐτοίμη δρομικῶς εἰςφυγὴν συμπαράσποντα τὸ κάθισμα διὰ

Ὁ Ἰνδεμπρὸν διηγείται ὅτι κῶον τις κατερχόμενος ὑπὸ σφοδρῆς στυρίας καὶ ἀδυνατῶν νὰ ἐκανοποιήτῃ αὐτὴν κατέστη ἐρμάνης καὶ εἶτα ὑδροφύβος.

Ὁ Βίς εἶδε ποτὲ τοὺς βουδάλους ἀγέλης, ἀπὸ ὧσφρᾶνθησαν τὸ αἷμα τίγρεως τραυματισθείσης νὰ παρακολουθήσωσιν ἀμέσως τὰ ἔργα μετὰ μανίας καὶ νὰ φθάσωσι τὸ δάσος, ν' ἀνασκάπτωσι τὸ ἔδαφος, τέλος δ' ἀφικόμενοι εἰς τὸν ἔσχατον παροξυσμὸν τῆς μανίας τὼν νὰ μάχωνται κατ' ἀλλήλων πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ βουδέλου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

ΕΝ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ ΤΟΥ 1786

Ὁ κύριος Ἀ. Σ. Γαύναρης, εὐγενέστατος λόγιος, ἰδὼν τὴν κατ' Ἰανουρίον τοῦ ἔτους τοῦτου ἐν τῇ φίλῃ Κερκυραϊκῇ «Προόδῳ» δημοσιευθεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ «Μίαν διαθήκην τοῦ 1816» εὐηρεσθήθη ν' ἀνοίξῃ τὴν βιβλιοθήκην του καὶ νὰ μὴ παράσχῃ τὸ προικοσύμφωνον ὅπερ κατωτέρω δημοσιεύω.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὁ μέλων ἐξεταστής τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων μετὰ χαρὰς θὰ ἴδῃ δημοσιευόμενα τὰ κειμήλια ταῦτα. Ἀς μὴ νομίζωμεν ὅτι, ὅτι κάμνονεν ἡμεῖς σήμερον διὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς τοῦ Μέσου Αἰῶνος, δὲν θὰ πράξωσι καὶ δι' ἡμᾶς ἄλλοι, δι' οὓς ἡμεῖς μεσαιωνικοὶ καὶ ἀρχαῖοι θὰ καταντήσωμεν. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν πάντοτε ὅτι τὴν δύναμιν ἡμῶν νὰ μεταχειρίζωμεθα καὶ εἰς τὸ νὰ διαρογγνύωμεν τοῦ μέλλοντος τὸ νέφη, ἅτινα, ἴσως ὄχι πολὺ λευκά, ἐνώπιον ἡμῶν κυλίσονται.

Διατηρῶ ἀδιορθώτους τὰς γραφὰς τοῦ εὐρεθέντος χειρογράφου, ὅπερ θὰ λάβῃ τὴν εὐτυχὴ καὶ ἀναγκαίαν ἄλλως τε τύχην τοῦ τῆς διαθήκης τοῦ 1816, κατατεθέντος εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐφημερὶς δὲν εἰσέρχεται πάντοτε εἰς τὼν εἰδημόνων τὰς χεῖρας, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γράψω νὰ μὴ παρανεύθωσιν τινὲς καὶ ἄλλοι ζωηρότεροι, νὰ μὴ ἔλθωσι βαρύτερα διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτὴν. Εἶνε ἀνάγκη ἐθνικὴ ἡ δημοσίευσιν τοιούτων οἰκογενειακῶν ἐγ-

γραφῶν, εἶνε καθήκον παντὸς ἔχοντος τοιαῦτα νὰ δημοσιεύσῃ αὐτά.

Ἴδου αὐτό.

Προικοσύμφωνον Σιδηνιακόν

Ἐν Σίρῳ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1785.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς κοκῶνας Κατέ.

Προικοσύμφωνον τῆς πρώτης κόρης μας θγατρῆς τοῦ Κωνσταντίνου τῆς Σμαράγδας καὶ τῆς μακαρίτισσας τῆς γυναίκας μετ' Ἰουλιανῆς. Νὰ πάρῃ νόμιμον σύζυγόν τῆς τὸν Μομενίγκουντζή τοῦ Κωνσταντίνου Μανολάκη καὶ τῆς ἀρχόντισσας Βαρβαρίτσας. Ἐν πρώτοις τοῖς δίδωμεν ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς μας ὅλην μὲς τὴν εὐχὴν. Δεύτερον 4 οἰκονόματα τὸ πρῶτον σὲ ζύλο δινατὸ καὶ χονδρὸ δύο δάματα καὶ τὰ 3 σὲ ἀρβύδες ἀνέξουσιν [.] 32 υποκαμίσια τὰ δύο μικρὰ καὶ τὸ 1 μέγαν [.] 2 ἀπόρροια ἀπὸ τῆς καρδιᾶς [.] 2 μισοφορία παπρικὰ μπογαδιατῆνα [.] ἕνα ἡμισὶ ζευγάρη κάλτσες [.] τὴν ἄλλην ὡς νὰ γίνῃ ὁ γάμος ἔχει κινδὺν νὰ τὴν πλῆξῃ [.] ἕνα φουστάνη ἀπὸ τσίτη ριγοτὸ καὶ ἄλλο ἀπὸ τσακινότο [.] 2 μανδύλια τὸ ἑκάστου καὶ δύο μανδύπολάμια [.] μία φανερὰ διὰ τὸ καλορίζηκον [.] δύο ζεύγη παπούτσια [.] τὸ ἕνα μπαλομένο [.] 45 πήγες βρακοῦνα [.] 3 τῆλεγάδιαμ' ο [.] 21 [.] 12 πήγες καὶ τοῦ γαμθοῦ μὴ σκούφια ἄσπρη γουκιὰ βραδιὰ παρὸ βραδιὰ 3 ρηλῖα [.] 5 παϊδάδες καὶ 3 ἄσπρα [.] 2 τζουκάλια καπερινὰ μετὰ καπάλια τους [.] 2 ποτήρια τῆς Βινέτζας [.] 2 πιττα τὸ ἕνα λιγὰν ραγιαμένο [.] 1 μαστράπα τῆς μακαρίτισσας τῆς γατρῆς [.] ἕνα φλιτζάνη καὶ ἕνα τζάουρη τὸ ἀμελέτιτο [.] 1 τέτζερα χωρὶς καπάλη [.] 1 καστ [σ]όζυλο ἀπὸ ζύλων ζωντανόν [.] 3 βελόνες [.] ἕνα λίγρον χωματένι καὶ ἕνα ἄλλον ἀπὸ καθάριον ντενεκὲ μπογιτισμένον [.] ἕνα σῶμα μπολομένο ἀπὸ φίγου καλαμέσιον [.] ἕνα κλαδὴ σοκίτς πὲρ τραμουντάν, μίαν ταρόγω [ταγάνι] χωρὶς ἴσον μετὰ καλίστρα ἕνος γαλίου [.] 2 κότες [.] 1 πετινόν [.] 7 αὐγά [.] 1 κῶκινι 2 κόσκινον κουκιὰ καὶ ἕνα μερικίλι πιπίσιζ μακαρόνια καὶ

ἐὰν προφθίσωμεν ὅτι κάμνομεν ἄλλα τότε [.] 2 λίτρες ἐλῆες καὶ 12 [.] 2 δόματα χαμίδες [.] 2 ντουζίνες σπανιάτζους [λιάνους] 40 κηρόνια κροῖδα καὶ δύο βάζους κάρπη [.] νὰ τὰ μαζέξωμεν κάμουν ὅλα ὅλασσα νὰ τῶν νὰ πίνουν νὰ γλεντοῦν ὅλο τὸ σήμερον γαμβρός νόμω καὶ ὅλο τὸ συμπέθερό καὶ οἱ πρὸ κοντὰ γειτόνοι [.] εἰς τὸν γαμβρὸν (δίδωμεν) τὴν Κατέ μετὰ ὅλα τῆς.

Δημοσιεύει

Δ. Φ. Ν. ΛΙΒΑΔΑΣ

δερνίτσας πρὸς συντήρησιν τοῦ ὁμοίου ὁ ἀμερικανικός λαὸς πληροῦναι δὲ ἐκατημύρια φράγκα κατ' ἔτος.

ΠΑΡΑΛΟΕΑ ΚΑΙ ΔΕΡΙΕΡΓΑ

ΖΩΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

- Οἱ μύρμηκες
- Φόνος ἀπὸ... θυμῶδρον
- Ἐρωτικὸς φόνος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΛΟΜΠΡΟΖΟ

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν περὶ τῆς ἐγκληματοκτικότητος τῶν ζώων, λαμβάνον τοῦ Λομπρόζο μελέτην, ἀποσπάσματα τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύθησαν εἰς προηγούμενα φύλλα τοῦ «Ταχυδρόμου».

Ἐν ὧρα θερμῇ οἱ δοῦλοι μύρμηκες τῶν Ἀμαζόνων, οἱ ἀνηκόντες εἰς τὸ εἶδος τῶν μελανοτέρων Φίς ἀποκαμύονται ἐκ τῶν ὠθήσεων τῶν κυρίων τῶν, ζητούντων παρ' αὐτῶν τροσὴν, συνελκόμενοι αὐτοὺς ἐκ τινος τῶν ποδῶν καὶ προσπαθῶν νὰ τοὺς σύρῳσιν ἐκτὸς τῆς φωλεᾶς, ἐνίστε καὶ τοὺς ἔδακνον· ἀλλὰ τότε οἱ κύριοι οὐχὶ σπανίως ἐρεθιζόμενοι, ἐσφίγγον τὴν κεφαλὴν των ἐντὸς τῶν σιαγόνων των, εἴτα δὲ σπινγόντες αὐτὴν ὀλογὸν ἰσχυρότερον, ἐθανάτωνον αὐτοὺς ἐπὶ τέλους. Τὸ τοιοῦτον ἐγκλημα λογίζεται ὡς παράπτωμα διὰ τοὺς μύρμηκας, ὡς ἦτο διὰ τὰς ῥωμαίας δεσποινίδας ὁ φόνος δούλης τινός. Ἀλλ' ὅμως καθὼς ποῖσι βλαβερὰ εἰς τὸ γένος ὀλόκληρον ὡς ἀποστεροῦντα αὐτὸ ἰσχυρὰς συνδρομὰς καὶ μὴ συνάδουσα πρὸς τὰς ἐξέεις, ἔπρεπε ν' ἀποτελεῖ ἐγκλημα ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τῶν μυρμηκῶν.

Τινὲς τῶν μυρμηκῶν καταλαμβάνονται ὑπὸ αἰωνίου ἐκλύσεως. Ἀλλοὶ δὲ ὑπὸ τὸ κράτος ἀπορριπτοῦ πυφλῆς, μανίας, ἐφορμῶσι κατὰ πόντων οὐς συναντῶσι καὶ ὁδὸν φίλων καὶ καὶ ἐθρῶν ἀδιάρρους. Ὁ Φορετ εἶδεν αὐτοὺς φονεύοντας τοὺς δούλους μύρμηκας τοὺς προσπαθόντας νὰ καταπραΰνωσιν αὐτοὺς.

Πατήγωνστον ὅτι ὁ ἐλέφας ἐνδείκνεται ἀναλόγως πρὸς τὴν ὕβριν, ἐξακοντίζων βόρβορον ἢ ὕδωρ, ἢ καὶ κα αὐτοκτείνειν ὅταν ἡ ὕβρις εἴνε βαρεία. Προσπάτως ἐλέφας τις ἐφόνευσε διὰ τῆς προσδοκίας του τὸν ἄνδρόν του, διότι ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καπνόν. Εἶδα ἄρκτον ἥς ἐτυψα ἐλαφρῶς τὸν ἕνα πόδα, νὰ προσπαθῇ νὰ μὲ συλλάβῃ καὶ ἀδυνατοῦσα, ἔδακνε τὸν πόδα τῆς καὶ τὰς σιδηρὰς ράβδους.

—Θυμῶδρον

Κύων τις ἠναγκασμένος νὰ μερίζεται τὴν τροσὴν μετὰ χοίρου ἀπεστρέφτο αὐτὸν καὶ ὀρυάσαι τὴν ἄλυσιν του ἐφορμήσας καὶ ἐσπάραιε τὴν γαστέρα του.

—Φόνος

Ἐνίστε συμβαίνει καὶ φόνος ἐκ φόβου. Δηγεῖται ὁ Μπαρὼν ὅτι εἰς τὸ πρῶτον τῆς Βιέννης μετὰ τῶν πολλῶν ἐλάφων μία λίαν τίχαστῃ μετέβαινε μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οἱ τινες τὴν ἐδίωκον καὶ τὴν ἐφιλοδώρουν διὰ

γλυκισμάτων. Ἄλλ' ἡμέραν τινὰ περιπλακίσαν εἰς κλίσμα, ἐροθήθη τῶσον, ὥστε ἐτοίμη θορμαίως εἰσφυγὴν συμπρασσοῦσα τὸ κλίσμα διὰ τῶν γερῶν τῆς, φονεύσασα καὶ τραυματίασα πολλὰς τῶν συντροφῶν τῆς.

—Φυδικαὶ ἀλγυθόνες

Καὶ ἄλλως ὑπομὴ συνήθως τοῦ ὄνου εἶναι αἱ ἀλγυθόνες τοῦ σώματος. Ἦτα πεισθῇ τις δὲ, ἀρεῖ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ δημόσιον θέαμα τοῦ γιγαντιαίου μικροσκοπίου. Οἱ δὲ ἄσχοι, οἱ κύκλωτες, αἱ δὲ βλαβερὰ ἐνὸς τοῦ περιβάλλοντος πυρακτοῦται καὶ καθίσταται θανατηφόρον, ἀποθηριούνται καὶ δάκνουσιν ἀλλήλους.

—Φόνος ἐξ ἐρωτος.

Ἦτος ὅμως καὶ παρὰ τοῖς ζώοις ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἐξ ἐρεθισμοῦ ἐγκλήματα, συνηθέστερον ὑπάρχουσιν ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἐρωτος. Τοιοῦτο πρῶτον ὁ ἐλέφας, ὁ πόσον συνήθως πόρνον κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἱμέρου ἐξακοντίζει διὰ τὸ ἐλαχιστον. Παρὰ τοῖς πολυχύμοις ἀλεκτοροσιδεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς τεκνοποιήσεως καταργεῖ πάντα τὰς ἄλλας ἀνάγκας καὶ τὰς αἰσθήσεις, ὥστε φαίνονται κωφὰ καὶ τυφλὰ, καὶ ἐπετίθενται κατὰ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἄρσεν κανκρίμιον ἐν τοιαύτῃ εὐρισκόμενον καταστᾶται, συνθλά τὴν σελᾶν καὶ σπινγίζει τὰ ὠὰ καὶ φονεύει τὴν θήλειαν καὶ διὰ νὰ προῖνθῃ πρόπει νὰ δοθῶσιν αὐτῇ δύο σύνενοι. Εἶδη δὲ τινὰ ὀρνίθων εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἐρώτων πῶν μαίνονται καὶ ἐπιτίθενται καὶ κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Γκοβερνὲν ἀναφέρει ὅτι φοβὰς τις, συνήθως λίαν τίχαστῃ, καθίστατο ἀδάμαστος ἐν τῇ ὁρείᾳ ὥστε μικροῦ δεῖν ἔδραυν αὐτὴν τὸν βορχίονα.

Γαλλί τις τοῦ εἶδους τῶν Ἀγκυρανῶν εἰς ἄκρον γόνιμος, ἠγάπα ἐμμανῶς τὰ τέκνα τῆς, ὅπως καὶ τὰ πλείστα τῶν κατοικιδίων ζώων. Ὅτε ὅμως ἦτο ἐγγυος πάστρουσα ἐκ νομομανίας, ἀπηχθάνετο αὐτὰ καὶ τὰ ἔδακνε ὅτε ἐπαίζον πλησίον τῆς.

Ὁ Πιουράτ καὶ ὁ Πάρος παραβάλλουσι τὴν συχνότητα τῶν ἀναιτίων βορφοκτονιῶν παρὰ ταῖς λεγοῖς πρὸς τὰς φοινίκας τάπειναι δεικνύουσιν αἱ νομομανεῖς φοροβάδες καὶ ἀγελᾶσαι οὐ μόνον κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὁρείας ἀλλὰ καὶ πολὺ μετὰ ταῦτα.

—Ἀλλὰ περιπτώσεις.

Εἰς τὸν ζωολογικὸν νήπον τοῦ Ἐδιμβούργου μίαιγκουρὰ ἐφόνευσε τὴν θήλειαν καὶ τὸ νεογνὸν ἐν τῇ ἐρωτικῇ αὐτῆς μανίᾳ. Ἡ κάμηλος ἐν ὧρα ἱμέρου καθίσταται ἀγριωτάτη, δάκνει δὲ πάντας, καὶ αὐτὰς τὰς θηλείας. Παρὰ τισιν εἶδουσιν ἀρκυνῶν ἡ θήλεια, ἥτις εἶνε ὀγκωδαστέρα, ἐνεδρεῖ καὶ περιπλέει, ἐνίοτε δὲ καὶ φονεύει τὸν ἄρσεν μετὰ τὴν συνουσίαν. Οὐχὶστὸ ὁ υἱὸς ἀναφέρει τὴν περίπτωσιν φοροβάδος, ἥς αἱ ὑπερκαὶ ἐξάσεις ἐξεδιολοῦντο ἐκ διαλειμμάτων μετὰ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ ζῶον λίαν εὐάγῳρον κατὰ τὰ διάμεσα τῶν ἐξαλειών, καθίστατο ἀτίθαστον κατὰ τὴν περίοδον τῆς γενετήριου ὁρείας, ἥτις διήρκει ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἢ δύο καὶ ἐνίοτε τρεῖς.

δημοσιεύσις τοιοῦτων οἰκονομικῶν ἐγ-

Δ. Φ. Η ΛΙΒΑΔΑΣ

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Ι'.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ κ. Στυροφραγκῆς, κατὰ τὸν κ. Ἀδαμαντίου, ἐκάλεσεν ἐβραιοπάζαρο τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον, τίς πταίει διὰ τοῦτο; Ἐὰν μετὰ περιστῆς χαρὰς ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἰς ἄλλο φύλλον τῶν «Ἀθηνῶν» (30 Αὐγ. 1907) γράψι:

«Ὅτι εἰς τὸ περίφημον Μουσεῖον τῆς, τὸ ὁποῖον εἶνε ἄλλο Βατικανόν, ἀνακατῶνεται καὶ συσσωρεύονται κομποσχοίνια, καὶ σανδάλια καὶ σκαμνία ἄρτων».

Τίς πταίει δι' ὅλα ταῦτα; εἰ θέλετε νὰ κάμῃ ἡ Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρεία, ὅταν δίδουν εἰς αὐτὴν μίαν αἰθούσαν καὶ τῇ λέγουν, αὐτὸς εἶνε ὁ χῶρος σου, πλέον τούτου μὴ ζητήσης σπιθαμὴν! Τί θὰ κάμωμεν; Ποῦ θὰ θίσωμεν τὰ ἄμφια, τὰς εἰκόνας, τὰ χειρόγραφα, τὰ ἱερὰ σκευῆ, κλπ.

Καὶ ὅμως ἀντὶ νὰ αἰσθανθῇ λύπην ὁ εἰδικὸς βυζαντινολόγος κ. Ἀδαμαντίου αἰσθάνεται χαρὰν νὰ ἐμπιζῇ τὴν Χρ. Ἀρχ. Ἐταιρείαν, ὡς ἐὰν ἤδυνάτο νὰ ἐχη εἰς χωριστὰς αἰθούσας καταταγμένα τὰ χειρόγραφα, τὰς εἰκόνας, τὰ ἄμφια, κλπ. καὶ δὲν τὸ ἐκαμε. Ὅτι δὲ εἶνε λυπηρὸν, εἶνε ὅτι θεατριζόμεθα καθ' ἐκάστην πρὸ τῶν ξένων. Εἶνε γνωστὴ ἡ ἀγάπη τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας πρὸς τὰ μνημεῖα τῆς Χριστ. τέχνης, εἶνε γνωστὸν οἷος ὅχι μόνον φροντίζας ἀλλὰ καὶ δαπάνας παρέσχεν εἰς τοὺς παρὰ τὴν Ρώμην ἡμετέρους ἐν τῇ Grotta Ferrata Ἑλλήνας Οὐνίτας ὅπως ἐκθέσωσι τὰ μνημεῖα τῆς Ἑλλ. Χριστιανικῆς τέχνης. Καὶ ὅμως τὸ ἡμέτερον Χριστιανικὸν Μουσεῖον δὲν τὸ εἶδεν, καὶ δὲν τὸ εἶδεν ἐκ μετρίσεως προνοίας, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἴδῃ!

Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν καὶ εἰ πλέον νὰ ἀναφέρωμεν.

Διὰ τὰ μνημεῖα ταῦτα τῆς Χριστ. τέχνης ἡ φιλόμουσος ἀντοκράτειρα Φρειδερίκου, σεπτὴ μήτις τῆς προαγαπίσεως Σοφίας, ἐτίμησεν ἡμᾶς δι' ἰδίας Ὑψηλῆς Αὐτῆς ἐπισκέψεως ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Χάιτας 17 οἰκίᾳ μας.

Ἐμεινεν ἐκθαμβος δι' ὅσα παρ' ἐμοὶ εἶδεν ὁμήλῃσεν εἰς τὴν Α. Μ. τὴν σεπτὴν Προστάτιδα, ἀπὸ κοινοῦ δὲ προέβησαν εἰς τὰς δεούσας συστάσεις, ὅπως ἰδρυθῇ ἴδιον Μουσεῖον τῆς Χριστ. ἀρχαιολογίας, ἀλλ' οὐδὲν καὶ τότε ἐγένετο.

Ὅτι κατορθώθη εἶνε κυριολεκτικῶς νὰ εὐρίσκονται ἐν δεινῷ ἀσφυκτικῷ συνωστισμῷ πλέον τῶν 10 χιλ. ἀντικειμένων, εἰς τινα δὲ ὑπόγεια νὰ εὐρίσκονται τὰ λαμπρὰ σχεδιογραφήματα τοῦ Θεοφάνους, καὶ εἰς ἄλλα, ὡραία κουβούκλια ἐπιταφίων κλπ.

Ο Κ. ΣΤΑΗΣ

Ἀλλ' ἐν μέθῃ τῶν μεμψιμοιριῶν καὶ τῶν μετὰ πόνου διηγήσεων τούτων, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὑπονοήσας, οἷος ὁ κ. Σταῆς, θέλει εὔρη διέξοδον τῆς ἀνυποπόδου πλέον ταύτης καταστάσεως.

Ἀπὸ τὴν ὁθεναρὰν θέλνδιν του, ἀπὸ τὴν πεφωτισμένην διάνοιαν καὶ τὴν γνωστὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων δὲν θέλει παραμείνῃ ἡ αὕτη.

ΕΜΠΑΙΓΜΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἀλλὰ προχωροῦμεν εἰς τοὺς καθέλου ἐμπαίγμους τοῦ κ. Ἀδαμαντίου, Λέγιος φίλος ὑπομνήσκει τῷ κ. Ἀδαμαντίῳ ὅτι ἐλησμονήσας εἰς τὰ περίλαφρον ν' ἀναφέρῃ ἡμᾶς, γράψαντας δύο συγγραφὰς περὶ τῆς Μονῆς Δαφνίου.

Καὶ τότε δὴ τότε τῷ τολμήσαντι ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα ἡμῶν! μετὰ περιστῆς ὕβρεως εἰσπηδᾷ εἰς τὸ μέσον ὁ κ. Ἀδαμαντίου λέγων: «Τί λόγος! ὁ θαυμασμός πρὸς τὸν Λαμπάκη φθάνει διὰ νὰ δώσῃ τὸ μέτρον τῶν διαορητικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων του!

Λοιπὸν, ὁ θαυμασμός διὰ τὸ ἔργον μου, τῶν μεγάλων εἰδικῶν καθηγητῶν τοῦ κόσμου, τοῦ Krans, τοῦ Schultze, τοῦ γιγαντος τῆς Ἐπιστήμης De Rossi, τῆς Συντάξεως τῆς Revue de l' Art Chrétienne, τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Benedek Csaplar, ὅστις ΟΥΓΓΡΙΣΤΙ καὶ τὴν συγγραφὴν ἡμῶν μετέφρασεν ἰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς καθέλου ἱστορίας τῆς τέχνης M. Zucker, ὅστις μάλιστα λέγει ὅτι ἐπὶ νέων βάσεων τίθηται ἡδὴ τὴν ἐπιστήμην τῆς Χριστ. ἀρχαιολογίας τοῦ μεγάλου καθηγητοῦ Ivan von Muller, τοῦ ἐν Πράγῃ καθηγητοῦ Alvin Schultz, τοῦ ἐν Königs Berg καθηγητοῦ Dehio, τοῦ ἐν Be-

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ.

ΚΡΥΨΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

αυμάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, με σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

ρολίνω καθηγητοῦ E. Dobbert, τοῦ ἐν Ρώμῃ καθηγητοῦ Marianno Armellini, τοῦ ἐν Πετροπόλει πρίγκηπος Abamelek Szazarew, τοῦ θαυμαστοῦ ἀρχιεπισκοποῦ ἀρχιεπισκόπου 'Αντωνίου, τοῦ δεινοῦ Τερτίου Φιλίππου, τῆς συντάξεως τοῦ ἐν Πετροπόλει 'Αγγελοφόρου τῶν ὁραίων τεχνῶν, τῆς Nuova Antologia, τῆς τοῦ Levant Herald, τῆς τοῦ 'Αγγλικοῦ Reliquary, τῆς τοῦ Zeitschrift für Bildende Kunst, τοῦ σοφοῦ γέροντος Παγκαλῆ κτλ. σίτινες πάντες ὡς ἐκ συναυλίας τινος, τὸ ἀποκλθεῖσι σοφόν. (Περὶ. Ἡμερὴ Δαφνίου μετὰ τὰς ἐπισκευὰς. 1899). Λοιπὸν ὁ θαυμασμός πάντων τούτων πρὸς τὸ ἔργον μου ἀρκεῖ διὰ νὰ δείξῃ τὸ «μέτρον τῶν διανοητικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων τῶν!!!»

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Ὑφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΥ

16

ὁ τοῦ Μαυροβουνίου, ὅπου ὁ ἡγεμὼν Νικήτας ἐδωροφόρησε τοὺς ὑπάρχουσας του μετὰ τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ, τὸ ζηλευτὸν αἶμα καὶ ἐπίφοβον.

Ὁ ρωσικὸς λαὸς μάχεται ἀκόμη· ἔχει, καὶ δὲν ἔχει σύνταγμα. Ὁ Τσάρος μετὰ τὸ ἐν χερί τὸ ἔδιδε, μετὰ τὸ ἄλλο τὸ ἀφήρει. Ἐν τούτοις τὸ τελευταῖον πόρισμα θὰ εἴνε ὅτι καὶ ἐκεῖ τὸ σύνταγμα θὰ μείνῃ.

ΛΛ

Ἄν εἴνε εἰλικρινῆ αὐτὰ τὰ ὅποια γίνονται εἰς τὴν Τουρκίαν, τότε ἔχουν ἀκρίαν ἀναλογίαν μετὰ τὰ συμβάντα εἰς τὴν μεγάλην γαλλικὴν ἐπανάστασιν.

Ἡ αὐτὴ συγκίνησις, ἡ αὐτὴ ἐνθουσιασμός τὰ αὐτὰ δάκρυα καὶ τὰ αὐτὰ φιλήματα καὶ τότε (τὸ περίφημον «φίλημα τοῦ Λιμουρέ» ἀπέμεινε ἱστορικόν).

Ἐτυχεῖ λαοὶ! πάντοτε εἰς τὰς συγκινήσεις τῶν ὁμοεικόνων πρὸς παιδιὰ. Ὁνειρεύονται μεταβολὰς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐλπίζουν ὅτι θὰ προκύψῃ μέλι καὶ γάλα.

≡...≡

ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἐπρεπε νὰ ἦτο διευθυντὴς τοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων ὁ κ. Σπυρ. Τσαγκάρης, ὁ ἄνθρωπος τῆς θελήσεως, τοῦ σθένους καὶ τῆς ἐπι-

Βουζίνος ἢ Μπιζεστένης πληγείας θανασίμως ὑπ' ἑτέρας ἐξοχότητος, ἐν τῇ παρὰ τῷ Ὁρειῷ λέσχῃ τῶν χασισοποτῶν, πνέει τὰ λοιπὰ σήμερον.

Ὁ κινδυνεύων μαχαζάτω ἀφοῦ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐδίδασκε καὶ ὑποδηγέτησε ἑκατοντάδας λω-

ποδυτῶν, ἐσχάτως ὑπηρετεῖ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὡς καταδότης τῶν μαθητῶν του, καὶ σήμερον μετὰ μίαν καὶ μόνην μαχαιρίαν πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὰς κωνίους μονὰς ἀφίνων ἐν ἀπαρηγορήτῳ θλίψει τὴν ἀστυνομίαν μας.

Ο ΦΤΩΧΟΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΓΑΛΑΖΟΑΙΜΑΤΟΙ

Εἷς τινὰ τῶν συναδέλφων ἀνεγνώσκειν σήμερον, ὅτι «Εἰς τὸ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΣΗΜΕΡΑΝ ΣΤΓΚΕΝΤΡΩΝΕΤΑΙ Ο ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙ-